

نقش معارف و متون دینی در هویت‌یابی کودکان

پروانه صفدریان*، لیلا فروزنده

۱- گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی، واحد ملارد، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مربی پیش دبستانی آموزش و پرورش ناحیه ملارد استان تهران

۲- گروه ریاضی، دانشکده فنی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

دبیر ریاضی آموزش و پرورش منطقه دو استان تهران، ایران

*نویسنده مسئول: Parimaah.s@gmail.com

چکیده

هویت، شاکله وجودی انسان است که در طول زندگی مسیر او را تعیین می‌کند و این شاکله وجودی از ابتدای کودکی و با تقلید کودک از رفتار بزرگترها بخصوص والدین و افراد مورد علاقه‌اش شکل می‌گیرد.

دور بودن فرد از تربیت صحیح دینی در سال‌های کودکی زمینه ساز دوری او از هویت دینی می‌شود. در سیره معصومین (علیهم السلام) شکل‌گیری هویت کودک از ابتدای کودکی با تشویق و بازی و نیز تکرار و تمرین متون و آداب دینی همراه بوده است، بنابر عملکرد این بزرگواران در می‌یابیم کودک باید به طور مستمر و با زبان کودکی که برایش خسته کننده نباشد آداب و اخلاقیات اسلامی را بیاموزد. تقویت هویت دینی کودک نقطه مقابل و راهکار اصلی برای مقابله با بحران هویت کودک در آینده است و این تقویت هویت به صورت شناخت و آگاهی و تبیین اهداف دین به صورت ملموس و کودکانه و نیز با عملکرد درست خود افراد معاشر با کودک صورت می‌پذیرد و ابزار بازی و سرگرمی و قصه گویی و... در این راستا به کمک والدین، مربیان و معلمان کودک می‌آید تا بتوانند هویت کودک را به درستی و در جهت دینی و اخلاقی شکل بدهند چرا که در صورت قصور در این امر دیگر در بزرگسالی تغییر هویت غلط تقریباً غیرممکن خواهد بود و هر آنچه کودک در کودکی خود بیاموزد شخصیت و هویت وی را شکل می‌دهد.

بنابر نظریه برخی روان‌شناسان شخصیت اصلی هر فردی تا قبل از سنین مدرسه یعنی حدود شش و هفت سالگی شکل می‌گیرد و پس از آن باید اخلاقیات و آداب درست دینی را در کودک تقویت نمود. باید به کودکان در سنین دبستان تفهیم کرد که خداوند احکام و دستورهای خود را از طریق ائمه معصومین (علیها السلام) روی زمین پیاده می‌کند.

واژگان کلیدی: متون دینی، هویت‌یابی، کودکان